

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2021. gada 9. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā – Direktīva 2001/29/EK – 3. panta 1. punkts – Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” – Ar autortiesībām aizsargāta darba iekļaušana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanu (*framing*) – Darbs, kas ar autortiesību īpašnieka atļauju ir brīvi pieejams licenciāta tīmekļvietnē – Izmantošanas līguma noteikums, kurā licenciātam ir prasīts ieviest efektīvus tehnoloģiskos pasākumus pret kadrēšanu – Tiesiskums – Pamattiesības – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pants un 17. panta 2. punkts

Lietā C-392/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 25. aprīļa lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 21. maijā, tiesvedībā

VG Bild-Kunst

pret

Stiftung Preußischer Kulturbesitz,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], N. Pisarra [*N. Piçarra*], A. Kumins [*A. Kumin*] un N. Vāls [*N. Wahl*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 25. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *VG Bild-Kunst* vārdā – *C. Czychowski* un *V. Kraetzig, Rechtsanwälte*,
- *Stiftung Preußischer Kulturbesitz* vārdā – *N. Rauer, Rechtsanwalt*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *A. Daniel*, pārstāves,
  - Eiropas Komisijas vārdā – *T. Scharf*, *V. Di Bucci* un *J. Samnadda*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 10. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *VG Bild-Kunst*, autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vizuālās mākslas jomā Vācijā, un *Stiftung Preußischer Kulturbesitz* (turpmāk tekstā – “*SPK*”), Vācijas kultūras mantojuma fondu, par *VG Bild-Kunst* atteikumu noslēgt ar *SPK* licences līgumu par tās darbu kataloga izmantošanu, neieklaujot tajā noteikumu, ar kuru šai pēdējai minētajai kā licences saņēmējai būtu noteikts pienākums, izmantojot šajā līgumā noteiktos aizsargātos darbus un tiesību objektus, īstenot efektīvus tehnoloģiskos pasākumus pret šo aizsargāto darbu vai tiesību objektu kadrēšanu (*framing*), ko veic trešās personas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2001/29

- 3 Direktīvas 2001/29 3., 4., 9., 10., 23. un 31. apsvērumi ir formulēti šādi:
  - “(3) Ierosinātā saskaņošana palīdzēs īstenot iekšējā tirgus četras pamatbrīvības, un tā ir saistīta ar tiesību un jo sevišķi īpašuma, tajā skaitā intelektuālā īpašuma tiesību pamatprincipu un izpausmes brīvības, kā arī sabiedrības interešu ievērošanu.
  - (4) Nodrošinot lielāku juridisko noteiktību un intelektuālā īpašuma labāku aizsardzību, autortiesību un blakustiesību saskaņots tiesiskais regulējums veicinās būtisku ieguldījumu jaunradē un jauninājumos [..].
  - [..]
  - (9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. Tāpēc intelektuālais īpašums ir atzīts par īpašuma neatņemamu sastāvdaļu.
  - (10) Lai autori vai izpildītāji varētu turpināt savu radošo un māksliniecisko darbību, viņiem jāsaņem atbilstīga atlīdzība par viņu darbu izmantošanu, bet producentiem tā jāsaņem, lai varētu finansēt šo darbību. Lai izgatavotu produktus, piemēram, skaņu ierakstus, filmas vai multimediju produktus un sniegtu pakalpojumus, piemēram, pakalpojumus “pēc pieprasījuma”, vajadzīgi ievērojami ieguldījumi. Lai garantētu minētās atlīdzības pieejamību un nodrošinātu iespēju iegūt labu atdevi no ieguldījumiem, vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību pienācīga aizsardzība.

[..]

(23) Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.

[..]

(31) Jā saglabā taisnīgs līdzsvars starp dažādu kategoriju tiesību subjektu tiesībām un interesēm un dažādu kategoriju tiesību subjektu un aizsargātu tiesību objektu lietotāju tiesībām un interesēm. Jāpārvērtē esošie dalībvalstu noteiktie izņēmumi un ierobežojumi, ņemot vērā jauno elektronisko vidi. Esošās izņēmumu un ierobežojumu atšķirības attiecībā uz dažām noteiktām darbībām atstāj tiešu negatīvu ietekmi uz autortiesību un blakustiesību iekšējā tirgus funkcionēšanu. Minētās atšķirības varētu izpausties spēcīgāk, ņemot vērā darbu pārrobežu izmantošanas turpmāko attīstību un pārrobežu aktivitātes. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu funkcionēšanu, minētie izņēmumi un ierobežojumi būtu jānosaka saskaņotāk. To saskaņošanas pakāpei būtu jābalstās uz ietekmi, kādu tie atstāj uz iekšējā tirgus vienmērīgu funkcionēšanu.”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu “Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu”:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

[..]

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu.”

5 Direktīvas 2001/29 6. panta “Saistības attiecībā uz tehnoloģiskiem pasākumiem” 1. un 3. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis paredz atbilstīgu tiesisko aizsardzību pret jebkuru efektīvu tehnoloģisko pasākumu apiešanu, ko attiecīgā persona veic, apzinoties savu rīcību, vai, ja tai ir jāapzinās sava rīcība.

[..]

3. Šajā direktīvā vārdi “tehnoloģiski pasākumi” nozīmē jebkuru tehnoloģiju, ierīci vai komponentu, kurus parasti izmanto, lai nepieļautu vai ierobežotu tādas darbības ar darbiem vai citiem tiesību objektiem, ko nav atļāvis tiesību subjekts, kuram ir likumā paredzētās autortiesības vai blakustiesības vai [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 96/9/EK [(1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV 1996, L 77, 20. lpp.)] III nodaļā paredzētās *sui generis* tiesības. Tehnoloģiskus pasākumus uzskata par “efektīviem”, ja tiesību subjekts kontrolē aizsargātā darba vai citu tiesību objektu izmantošanu ar piekļuves kontroli vai aizsardzības procesu, piemēram, kodēšanu, trokšņu radīšanu vai citu darba vai cita tiesību objekta pārveidošanu, vai ar kopiju kontroles mehānismu, ar ko sasniedz aizsardzības mērķi.”

Direktīva 2014/26/ES

- 6 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību izmantošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū (OV 2014, L 84, 72. lpp.) 16. panta 1. un 2. punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāji labticīgi ved sarunas par tiesību licencēšanu. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāji viens otram sniedz visu nepieciešamo informāciju.

2. Licencēšanas noteikumi balstās uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Licencējot tiesības, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām netiek prasīts izmantot kā precedentu citiem tiešsaistes pakalpojumiem licencēšanas noteikumus, par kuriem tā ir vienojusies ar izmantotāju, ja izmantotājs sniedz jauna veida tiešsaistes pakalpojumu, kas Savienībā ir bijis pieejams sabiedrībai mazāk nekā trīs gadus.

Tiesību subjekti saņem atbilstīgu atbildību par viņu tiesību izmantošanu. Tarifi par ekskluzīvām tiesībām un tiesībām uz atbildību ir samērīgi *inter alia* ar tiesību izmantošanas ekonomisko vērtību tirgū, ņemot vērā darba un blakustiesību objektu izmantošanas veidu un jomu, kā arī saistībā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas sniegto pakalpojumu ekonomisko vērtību. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas informē attiecīgo izmantotāju par minēto tarifu noteikšanai izmantotajiem kritērijiem.”

Vācijas tiesības

- 7 Saskaņā ar *Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte* (Likums par autortiesībām un blakustiesībām) 19.a pantu ar autortiesībām aizsargātu darbu publiskošanai ir nepieciešama tiesību īpašnieku atļauja.
- 8 Saskaņā ar *Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten durch Verwertungsgesellschaften* (Likums par autortiesību un blakustiesību pārvaldījumu, ko veic mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas) (turpmāk tekstā – “VGG”) 34. panta 1. punkta pirmo teikumu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ir pienākums ikvienai personai, kas to pieprasa, atbilstoši saprātīgiem nosacījumiem izsniegt licenci par to tiesību izmantošanu, kuru pārvaldība tām ir uzticēta.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 9 *SPK* ir *Deutsche Digitale Bibliothek* (turpmāk tekstā – “DDB”), proti, kultūrai un zinātnībai veltītas digitālās bibliotēkas, kas veido Vācijas zinātnes un kultūras iestāžu tīklu, pārvaldītājs.
- 10 *DDB* tīmekļvietnē ir ietvertas saites, kas novirza uz digitalizētu saturu, kurš tiek glabāts dalībnieču iestāžu tīmekļa portālos. Tomēr *DDB* kā “digitālā vitrīna” pati uzglabā tikai sīktēlus (*thumbnails*), proti, attēlu versijas, kuru izmērs salīdzinājumā ar oriģinālā objekta izmēru ir samazināts. Kad lietotājs uzklikšķina uz kādu no šiem sīktēliem, viņš tiek novirzīts uz attiecīgā objekta lapu *DDB* tīmekļvietnē, kurā ir ietverta attiecīgā sīktēla palielināta versija (440×330 pikseļi). Uzklikšķinot uz šī palielinātā sīktēla vai izmantojot funkciju “lupa”, kas ir minētā sīktēla palielināta versija, dubultekspozīcijas logā (*lightbox*) parādās palielināta versija, kuras maksimālā izšķirtspēja ir 800×600 pikseļi. Turklāt poga “Parādīt objektu sākotnējā tīmekļvietnē” ietver tiešu saiti uz tās iestādes tīmekļvietni, kas nodrošina attiecīgo tiesību objektu, vai nu uz tās mājaslapu, vai arī uz šī objekta lapu.

- 11 *VG Bild-Kunst* attiecībā uz licences līguma noslēgšanu ar *SPK* par sava darbu kataloga sīktēlu veidā izmantošanu ir izvirzījusi nosacījumu par tāda noteikuma iekļaušanu, saskaņā ar kuru licences saņēmējs, izmantojot līgumā minētos aizsargātos darbus un tiesību objektus, apņemas īstenot efektīvus tehnoloģiskos pasākumus pret šo aizsargāto darbu vai tiesību objektu sīktēlu, kuri tiek parādīti *DDB* vietnē, kadrēšanu, ko veic trešās personas.
- 12 Uzskatīdama, ka šāds līguma nosacījums nav pamatots, ņemot vērā piemērojamo tiesisko regulējumu autortiesību jomā, *SPK* cēla prasību *Landgericht Berlin* (Berlīnes apgabaltiesa, Vācija), kas bija vērsta uz to, lai tiktu konstatēts, ka *VG Bild-Kunst* bija jāpiešķir minētā licence *SPK* un attiecībā uz šo licenci nebija jāizvirza nosacījums par šādu tehnoloģisko pasākumu īstenošanu.
- 13 *Landgericht Berlin* (Berlīnes apgabaltiesa) šo prasību noraidīja. *Kammergericht Berlin* (Berlīnes Augstākā tiesa, Vācija) pēc *SPK* apelācijas sūdzības izskatīšanas atcēla tās spriedumu. Ar savu revīzijas sūdzību *VG Bild-Kunst* lūdz noraidīt *SPK* prasību.
- 14 *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) precizē, pirmkārt, ka atbilstoši *VGG* 34. panta 1. punkta pirmajam teikumam, ar kuru ir transponēts Direktīvas 2014/26 16. pants, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ir pienākums ikvienai personai, kas to pieprasa, atbilstoši saprātīgiem nosacījumiem izsniegt licenci par to tiesību izmantošanu, kuru pārvaldība tām ir uzticēta.
- 15 Otrkārt, saskaņā ar tās judikatūru laikā, kad tika piemēroti ar *VGG* atceltie valsts tiesību akti, – judikatūrā, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, nav zaudējusi visu savu nozīmi, – tika pieļauts, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas izņēmuma kārtā var atkāpties no sava pienākuma un atteikties izsniegt tām uzticēto tiesību izmantošanas licenci, ja šis atteikums nav uzskatāms par monopola ļaunprātīgu izmantošanu un ar nosacījumu, ka attiecībā uz licences pieteikumu var tikt izvirzītas sevišķi svarīgas likumīgās intereses. Šajā ziņā, lai noteiktu objektīvi pamatota izņēmuma esamību, ir jālīdzsvaro ieinteresēto personu intereses, ņemot vērā likuma mērķi, kā arī mērķi, kas ir pamatā šim mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju principiālajam pienākumam.
- 16 Revīzijas sūdzības iznākums esot atkarīgs no tā, vai – pretēji apelācijas tiesas nospriestajam – darba, kas ar tiesību īpašnieka, šajā gadījumā *VG Bild-Kunst*, piekrišanu pieejams tādā tīmekļvietnē kā *DDB* vietnē, iegulšana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanas tehniku, ir darba izziņošana Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ja tā notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis tiesību īpašnieks vai kurus tas ir uzdevis veikt licenciātam. Ja tas tā būtu, *VG Bild-Kunst* dalībnieku tiesības varētu tikt ietekmētas un *VG Bild-Kunst* varētu likumīgi pakļaut licences piešķiršanu *SPK* nosacījumam par to, ka šī pēdējā minētā licences līgumā apņemas īstenot šādus aizsardzības pasākumus.
- 17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tad, ja sīktēli, izmantojot kadrēšanas tehniku, tiek iegulti trešās personas vietnē, apejot tehnoloģiskus aizsardzības pasākumus, kurus ir veicis vai uzdevis veikt tiesību īpašnieks, šāda iegulšana ir izziņošana jaunai sabiedrībai. Ja tā nebūtu, tiesības uz darba izziņošanu internetā, pretēji Direktīvas 2001/29 3. panta 3. punktam, būtu faktiski izsmeltas, tiklīdz šis darbs ir ticis nodots visu interneta lietotāju rīcībā tīmekļvietnē ar tiesību subjekta atļauju, un šis subjekts nevarētu saglabāt kontroli pār sava darba ekonomisko izmantošanu un nodrošināt pienācīgu iesaistīšanos tā izmantošanā ekonomiskos nolūkos.
- 18 Tomēr *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa), tā kā tai bija šaubas par atbildi, kas sniedzama uz šo jautājumu, ņemot vērā Tiesas judikatūru par kadrēšanas praksi (rikojums, 2014. gada 21. oktobris, *BestWater International*, C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315) un par vārda un informācijas brīvību, kas garantēta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 11. pantā,

digitālajā kontekstā (spriedums, 2016. gada 8. septembris, *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 45. punkts) – judikatūru, no kuras izriet, ka hipersaites veicina raitu interneta darbību, kā arī viedokļu un informācijas apmaiņu, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai brīvi pieejamā tīmekļvietnē ar tiesību īpašnieka piekrišanu esoša darba iegulšana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanu (*framing*), ir uzskatāma par darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ja tā notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis vai ierosinājis tiesību subjekts?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Iesniedzējtiesa, uzdodot savu jautājumu, būtībā vaicā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izziņošana sabiedrībai šīs tiesību normas izpratnē ir tad, kad, izmantojot kadrēšanas tehniku, ar autortiesībām aizsargāti darbi, kas ar autortiesību īpašnieka atļauju ir publiskoti un brīvi pieejami citā tīmekļvietnē, tiek iegulti trešās personas tīmekļvietnē, ja šī iegulšana notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis vai uzdevis veikt šis īpašnieks.
- 20 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, lai autoriem būtu ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tai skaitā savu darbu padarīšanu par pieejamiem sabiedrībai tā, lai sabiedrības locekļi tiem varētu piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.
- 21 Saskaņā ar šo tiesību normu autoriem ir preventīva rakstura tiesības, kas tiem ļauj iejaukties starp iespējamiem viņu darbu izmantotājiem un izziņošanu sabiedrībai, ko šie izmantotāji varētu būt iecerējuši veikt, lai to aizliegtu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Šajā gadījumā vispirms ir jānorāda, kā izriet no šī sprieduma 10. punkta, ka pamatlieta galvenokārt attiecas uz digitālajām reprodukcijām – kuru izmērs salīdzinājumā ar oriģinālu turklāt ir samazināts – aizsargāto darbu siktēlu veidā.
- 23 Pirmkārt, ir jānorāda, kā izklāsta iesniedzējtiesa, ka pamatlietas pušu starpā nav strīda par to, ka *SPK* paredzētā ar tās palīdzību uzglabāto siktēlu, kuru izcelsme ir ar autortiesībām aizsargāti *VG Bild-Kunst* katalogā iekļauti darbi, publicēšana ir izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē un tādējādi tai ir nepieciešama tiesību subjektu atļauja.
- 24 Tā kā *SPK* tomēr atsakās īstenot pasākumus, kuru mērķis ir novērst šo siktēlu kadrēšanu trešo personu tīmekļvietnēs, ir jānosaka, vai šāda kadrēšana pati par sevi ir uzskatāma par izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, kas apstiprinošas atbildes gadījumā ļautu *VG Bild-Kunst* kā autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai noteikt *SPK* pienākumu īstenot minētos pasākumus.
- 25 Otrkārt, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumā 120. punktā, attiecīgo darbu izmēra pārveidošanai nav nozīmes, izvērtējot, vai pastāv izziņošana sabiedrībai, ja šo darbu oriģinālie elementi ir uztverami, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai pamatlietā.
- 26 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, jēdziens “izziņošana [sabiedrībai]” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, kā tas ir uzsvērts šīs direktīvas 23. apsvērumā, ir jāsaprot plašā nozīmē kā tāds, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana, un tādējādi uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond un Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 No Direktīvas 2001/29 4., 9. un 10. apsvērums izriet, ka tās galvenais mērķis ir ieviest augstu autoru aizsardzības līmeni, kas tiem ļautu saņemt atbilstīgu atlīdzību par to darbu izmantošanu, tostarp izziņošanas sabiedrībai gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Turklāt no minētās direktīvas 3. panta 3. punkta izriet, ka ar atļauju aizsargātos darbus iekļaut izziņošanā sabiedrībai netiek izsmeltas tiesības atļaut vai aizliegt šo darbu izziņošanu sabiedrībai citā veidā (spriedums, 2013. gada 7. marts, *ITV Broadcasting u.c.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 23. punkts).
- 29 Kā Tiesa jau ir atkārtoti nospriedusi, jēdziens “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba izziņošanu un tā izziņošanu sabiedrībai (spriedumi, 2020. gada 2. aprīlis, *Stim* un *SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 30. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 28. oktobris, BY (Pierādījumi fotoattēlu veidā), C-637/19, EU:C:2020:863, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Pirmkārt, ikviena darbība, ar kuru lietotājs, pilnībā apzinādamies savas rīcības sekas, nodrošina piekļuvi aizsargātiem darbiem, var būt izziņošanas darbība Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 2. aprīlis, *Stim* un *SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 28. oktobris, BY (Pierādījumi fotoattēlu veidā), C-637/19, EU:C:2020:863, 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 31 Otrkārt, lai aizsargātajiem darbiem būtu piemērojams jēdziens “izziņošana sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē, tiem ir jābūt faktiski izziņotiem sabiedrībai, un minētajai izziņošanai ir jāattiecas uz nenoteiktu potenciālo adresātu skaitu (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond* un *Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 66. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) un jāparedz diezgan liels personu skaits (spriedums, 2017. gada 29. novembris, *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Lai aizsargāta darba izziņošana varētu tikt kvalificēta kā “izziņošana sabiedrībai”, vēl ir nepieciešams, lai tas būtu izziņots īpašā tehniskā veidā, kas atšķiras no līdz tam izmantotajiem veidiem, vai, ja tā nav, jaunai sabiedrībai, tas ir, sabiedrībai, kuru autortiesību īpašnieks vēl nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond* un *Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Tiesa attiecībā uz jēdzienu “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē ir arī uzsverusi, ka tas prasa individualizētu vērtējumu (spriedums, 2017. gada 14. jūnijs, *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šādā novērtējumā ir jāņem vērā vairāki papildu kritēriji, kas nav autonomi, bet ir savstarpēji saistīti. Tā kā šie kritēriji dažādās konkrētās situācijās var pastāvēt ar ļoti mainīgu intensitāti, tie ir jāpiemēro gan individuāli, gan savstarpējā mijiedarbībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *Stim* un *SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 It īpaši no Tiesas judikatūras izriet, pirmkārt, ka kadrēšanas tehnika, kas izpaužas kā tīmekļvietnes lapas sadalīšana vairākos rāmjos un vienā no šiem rāmjiem, izmantojot saiti, uz kuras var uzklikšķināt, vai iegultu tīmekļa saiti (*inline linking*), tiek parādīts citā vietnē ievietots elements, lai no šīs vietnes lietotājiem paslēptu sākotnējo vidi, kurā šis elements ietilpst, ir izziņošana sabiedrībai šī sprieduma 30. un 31. punktā minētās judikatūras izpratnē, ciktāl, izmantojot šo tehniku, parādītais elements tiek publiskots visiem potenciālajiem šīs tīmekļvietnes lietotājiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 20., 22. un 23. punkts).
- 36 Otrkārt, no Tiesas judikatūras izriet – tā kā kadrēšanas tehnikā tiek izmantots tas pats tehniskais veids, kāds jau ir izmantots, lai izziņotu aizsargāto darbu sabiedrībai sākotnējā tīmekļvietnē, proti, tīmeklī, šī izziņošana neatbilst nosacījumam par jaunu sabiedrību un, tā kā uz minēto izziņošanu tādējādi

- neattiecas izziņošana “sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, autortiesību īpašnieku atļauja šādai izziņošanai nav nepieciešama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 24.–30. punkts).
- 37 Tomēr jānorāda, ka šis judikatūras pamatā ir faktiskais konstatējums, ka uz piekļuvi attiecīgajiem darbiem sākotnējā tīmekļvietnē neattiecās neviens ierobežojošs pasākums (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 26. punkts, kā arī rīkojums, 2014. gada 21. oktobris, *BestWater International*, C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315, 16. un 18. punkts). Tādēļ, tā kā šādu pasākumu nebija, Tiesa uzskatīja, ka tiesību īpašnieks, brīvi publiskojot savu darbu vai atļaujot šādu publiskošanu, jau no paša sākuma ir norādījis visus interneta lietotājus kā sabiedrību un tādējādi ir piekritis tam, ka trešās personas pašas veic šī darba izziņošanu.
- 38 Tādējādi situācijā, kad autors iepriekšēji, tieši un bez atrunām ir atļāvis savu rakstu publicēšanu laikraksta izdevēja interneta vietnē, turklāt neizmantojot tehniskos līdzekļus, kas ierobežo piekļuvi šiem darbiem no citām tīmekļvietnēm, šo autoru būtībā var uzskatīt par tādu, kas ir atļāvis minēto darbu izziņošanu tīmekļa lietotājiem kopumā (spriedums, 2016. gada 16. novembris, *Soulier un Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Savukārt saskaņā ar šī sprieduma 33. un 34. punktā atgādināto prasību individuāli izvērtēt jēdzienu “izziņošana sabiedrībai” šī sprieduma 37. punktā minēto Tiesas apsvērumu nevar piemērot, ja tiesību īpašnieks jau no paša sākuma ir ieviesis vai noteicis ierobežojošus pasākumus saistībā ar sava darba publicēšanu.
- 40 It īpaši tad, ja saite, uz kuras var uzklikšķināt, ļauj tīmekļvietnes, kurā atrodas šī saite, lietotājiem apiet ierobežojošos pasākumus, kas veikti vietnē, kurā atrodas aizsargātais darbs, lai ierobežotu sabiedrības piekļuvi un atļautu to tikai abonentiem, un tādējādi rada iejaukšanos, bez kuras šie lietotāji nevar izmantot izplatītos darbus, visi minētie lietotāji ir jāuzskata par jaunu sabiedrību, ko autortiesību īpašnieki nebija ņēmuši vērā brīdī, kad viņi atļāva veikt sākotnējo izziņošanu, un tādējādi šai izziņošanai sabiedrībai ir nepieciešama šo īpašnieku atļauja. Šāda situācija it īpaši ir tad, kad attiecīgais darbs vairs nav pieejams sabiedrībai vietnē, kurā tas tika sākotnēji izziņots, vai kad tas turpmāk šajā vietnē ir pieejams tikai noteiktai sabiedrības daļai, bet vienlaicīgi tas ir pieejams citā tīmekļvietnē bez autortiesību īpašnieku atļaujas (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 31. punkts).
- 41 Taču pamatlieta attiecas tieši uz situāciju, kurā autortiesību īpašnieks vēlas licences piešķiršanai piemērot nosacījumu par ierobežojošu, pret kadrēšanu vērstu pasākumu īstenošanu, lai ierobežotu piekļuvi saviem darbiem no citām tīmekļvietnēm, kas nav tā licenciātu tīmekļu vietnes. Šādos apstākļos šis īpašnieks nevar tikt uzskatīts par tādu, kas būtu piekritis tam, ka trešās personas var brīvi izziņot tā darbus sabiedrībai.
- 42 Tādējādi saskaņā ar šī sprieduma 38. punktā minēto judikatūru autortiesību īpašnieks, veicot vai liekot saviem licenciātiem veikt tehnoloģiskus pasākumus, ar ko tiek ierobežota piekļuve tā darbiem no citām tīmekļvietnēm, kurās tas nav atļāvis savu darbu izziņošanu sabiedrībai, ir paudis savu gribu attiecībā uz atļauju šos darbus izziņot sabiedrībai tīmeklī paredzēt atrunas, lai sabiedrība attiecībā uz minētajiem darbiem būtu tikai konkrētas tīmekļvietnes lietotāji.
- 43 Līdz ar to, ja autortiesību īpašnieks ir veicis vai licis saviem licenciātiem veikt ierobežojošus pasākumus pret kadrēšanu, lai ierobežotu piekļuvi saviem darbiem no citām tīmekļvietnēm, kas nav tā licenciātu tīmekļvietnes, pirmā publiskošana sākotnējā tīmekļvietnē un nākamā publiskošana, izmantojot kadrēšanas tehniku, ir uzskatāma par atšķirīgu izziņošanu sabiedrībai, un tātad katrai no tām ir jāsaņem attiecīgo tiesību īpašnieku atļauja (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 29. novembris, *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 49. punkts).

- 44 Šajā ziņā ne no 2014. gada 13. februāra sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), ne no 2014. gada 21. oktobra rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315) nebūtu jāsecina, ka hipersaišu izvietošana tīmekļvietnē uz aizsargātiem darbiem, kas ir darīti brīvi pieejami citā tīmekļvietnē, bet bez šo darbu autortiesību īpašnieku atļaujas, nav “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē. Tieši pretēji, šie nolēmumi apstiprina šādas atļaujas nozīmi atbilstoši šim noteikumam, tam skaidri paredzot, ka katrai darba izziņošanai sabiedrībai ir nepieciešama autortiesību īpašnieka atļauja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 43. punkts).
- 45 Šie paši konstatējumi ir jāizdara arī tad, ja trešā persona izziņo sabiedrībai aizsargātus darbus, kas ar autortiesību īpašnieka atļauju ir brīvi pieejami noteiktās tīmekļvietnēs, lai gan šis īpašnieks ir veicis vai ir licis saviem licenciātiem veikt tehnoloģiskus pasākumus, kas ierobežo piekļuvi tā darbiem no citām tīmekļvietnēm, izmantojot kadrēšanas tehniku, lai sabiedrība, kas var piekļūt tā darbiem, būtu tikai sākotnējās tīmekļvietnes lietotāji.
- 46 Jāprecizē, ka, lai nodrošinātu tiesisko drošību, kā arī raitu interneta darbību, autortiesību īpašniekam nav atļauts ierobežot savu piekrišanu citādi kā tikai ar efektīviem tehnoloģiskiem pasākumiem Direktīvas 2001/29 6. panta 1. un 3. punkta izpratnē (šajā nupat minētajā sakarībā skat. spriedumu, 2014. gada 23. janvāris, *Nintendo* u.c., C-355/12, EU:C:2014:25, 24., 25. un 27. punkts). Ja šādu pasākumu nav, it īpaši privātpersonām varētu izrādīties sarežģīti pārliecināties, vai šis īpašnieks ir vēlējis iebilst pret savu darbu kadrēšanu. Šāda pārliecināšanās izrādās vēl sarežģītāka, ja attiecībā uz šiem darbiem ir izsniegtas apakšlicences (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 46. punkts).
- 47 Būtu jāpiebilst, ka šādos apstākļos, kā secinājumu 73. un 84. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, sabiedrību, ko autortiesību īpašnieks ir ņēmis vērā, atļaujot izziņot savu darbu tīmekļvietnē, kurā tas tika sākotnēji publicēts, veido tikai minētās tīmekļvietnes lietotāji, nevis tās tīmekļvietnes lietotāji, kur attiecīgais darbs pēc tam tika kadrēts bez šī īpašnieka atļaujas, vai citi tīmekļa lietotāji (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 35. punkts).
- 48 Ņemot vērā šos elementus, ir jāuzskata, ka šādos apstākļos ar autortiesībām aizsargāta darba iegulšana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanas tehniku, un publiskošana un brīva pieejamība ar autortiesību īpašnieka atļauju citā tīmekļvietnē ir jākvalificē kā “ši darba publiskošana jaunai sabiedrībai”.
- 49 Protams, nevar neņemt vērā, ka hipersaites, neatkarīgi no tā, vai tās tiek izmantotas saistībā ar kadrēšanas tehniku, veicina raitu interneta darbību, kam ir īpaša nozīme saistībā ar Hartas 11. pantā garantēto vārda un informācijas brīvību, kā arī viedokļu un informācijas apmaiņu šajā tīklā, kuram ir raksturīga neskaitāma informācijas daudzuma pieejamība (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 81. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 50 Tomēr pieeja, saskaņā ar kuru ir uzskatāms, ka autortiesību īpašnieks – pat gadījumā, ja tas ir ieviesis ierobežojošus pasākumus pret savu darbu kadrēšanu, – ir piekritis jebkādi šo darbu izziņošanai sabiedrībai, ko trešā persona nodrošina visiem interneta lietotājiem, būtu pretrunā tā ekskluzīvajām un neizsīkstošajām tiesībām atļaut vai aizliegt jebkādu savu darbu izziņošanu sabiedrībai saskaņā ar Direktīvas 2001/29 3. panta 1. un 3. punktu.
- 51 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 100. un 101. punktā, autortiesību īpašniekam nevar izvirzīt alternatīvu vai nu paciest tā darba neatļautu izmantošanu, ko veic cita persona, vai arī atsaukt tā izmantošanu, vajadzības gadījumā – ar licences līgumu.

- 52 Uzskats, ka pirms tam citā tīmekļvietnē ar autortiesību īpašnieka atļauju izziņota darba iegulšana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanas tehniku, lai gan šis īpašnieks ir veicis vai uzdevis veikt aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, nav atzīstama par šī darba izziņošanu jaunai sabiedrībai, būtu pretrunā izziņošanas tiesību izsmelšanas noteikumam (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 32. un 33. punkts).
- 53 Šāds noteikums ne tikai būtu pretrunā Direktīvas 2001/29 3. panta 3. punktam, bet tas minētajam īpašniekam atņemtu arī iespēju pieprasīt atbilstīgu atlīdzību par viņa darba izmantošanu, kā noteikts šīs direktīvas 10. apsvērumā, pat ja, kā Tiesa jau atgādinājusi, intelektuālā īpašuma īpašais mērķis tostarp ir nodrošināt aizsardzību attiecīgo tiesību īpašnieku iespējai, piešķirot licences pret atbilstošu atlīdzību par katru aizsargāto objektu izmantošanu, komerciāli izmantot aizsargāto tiesību objektu laišanu tirgū vai nodošanu rīcībā (spriedums, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 54 Tādējādi ar šādas iegulšanas, izmantojot kadrēšanas tehniku, atļaušanu, kad autortiesību īpašnieks nevar atsaukties uz Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā paredzētajām tiesībām, būtu pārkāpts šīs direktīvas 3. un 31. apsvērumā minētais taisnīgais līdzsvars, kas būtu jāievēro digitālajā vidē starp, no vienas puses, autortiesību un blakustiesību īpašnieku interesēm saistībā ar Hartas 17. panta 2. punktā paredzēto intelektuālā īpašuma aizsardzību un, no otras puses, aizsargāto tiesību objektu lietotāju interešu un pamattiesību aizsardzību, it īpaši saistībā ar Hartas 11. pantā paredzēto viņu vārda un informācijas brīvību, kā arī vispārējās interesēs (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 41. punkts).
- 55 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izziņošana sabiedrībai šīs tiesību normas izpratnē ir tad, kad, izmantojot kadrēšanas tehniku, ar autortiesībām aizsargāti darbi, kas ar autortiesību īpašnieka atļauju ir publiskoti un brīvi pieejami citā tīmekļvietnē, tiek iegulti trešās personas tīmekļvietnē, ja šī iegulšana notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis vai uzdevis veikt šis īpašnieks.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izziņošana sabiedrībai šīs tiesību normas izpratnē ir tad, kad, izmantojot kadrēšanas tehniku, ar autortiesībām aizsargāti darbi, kas ar autortiesību īpašnieka atļauju ir publiskoti un brīvi pieejami citā tīmekļvietnē, tiek iegulti trešās personas tīmekļvietnē, ja šī iegulšana notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis vai uzdevis veikt šis īpašnieks.

[Paraksti]